

Advokatfirmaet L Cort H
Amerika Plads 6, 3. Sal
2100 København Ø

Tlf.: +45 70 20 20 45
Fax: +45 70 20 20 46

E-mail: lch@lcorth.dk

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

15. december 2011

L 30 - Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabs-skatteloven og forskellige andre love (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier og justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne)

Jeg skal hermed venligst kommentere det fremsatte lovforslag L 30 vedrørende nedsættelsen af grænsen for størrelsen af finansielle aktiver/indtægter fra 75% til 25%, hvis succession skal tillades.

Den konkrete udformning af lovforslag inden for skatteområdet giver ofte nogle uhensigtsmæssige konsekvenser i praksis, herunder nogle konsekvenser der kan synes at være i strid med selve formålet med lovforslaget, eller hvor det kan konstateres, at lovforslaget med den rette konkrete udformning i højere grad kunne opfylde formålet med lovforslaget.

Dette gælder efter min vurdering også for det fremsatte lovforslag L 30, der med en ændret konkret udformning i højere grad kunne opfylde lovforslagets formål, samt endog administrativt lette byrderne for erhvervslivet, hvilket er ønskeligt.

Skatteministeren anfører således om formålet med lovforslag L 30 ved fremsættelsen af lovforslaget:

”Formålet med pengetankreglen er at begrænse muligheden for succession i aktier for nære familiemedlemmer, medarbejdere m.v. til reelle erhvervsvirksomheder. ...

Dette forslag er en følge af aftalepartierne ønske om at få passive kapitalanbringelser kanaliseret over i erhvervmæssige investeringer, som kan bidrage til vækst, arbejdspladser og velfærd.”.

Formålet med lovforslaget er således, at det alene er ”reelle erhvervsvirksomheder”, der får mulighed for succession, samt at få ”passive kapitalanbringelser kanaliseret over i erhvervmæssige investeringer”, som kan bidrage til vækst, arbejdspladser og velfærd.

Det fremsatte lovforslag, hvor den tilladelige grænse for finansielle aktiver/indtægter, hvis der skal opnås mulighed for succession, sænkes fra 75% til 25% indebærer selvsagt, at langt færre virksomheder vil kunne opnå mulighed for succession ved generationsskifter, og lovforslaget er således en klar stramning af muligheden for succession, og langt færre virksomheder og selskaber vil således efter lovforslagets vedtagelse være at anse for ”reelle erhvervsvirksomheder” efter skatteministerens opfattelse.

Da det imidlertid er skatteministerens ønske, at ”reelle erhvervsvirksomheder” skal kunne succedere, og det er skatteministerens ønske at få passive kapitalanbringelser over i erhvervmæssige investeringer, synes der slet ikke at være behov for en 3-årig gennemsnitsberegning, da 3 år jo er en lang periode, og successionsreglen/lovforslaget burde således give mulighed for succession, hvis blot at virksomheden/selskabet på overdragelsestidspunktet, og i en rimelig periode forud herfor, opfylder betingelsen for at være en ”reel erhvervsvirksomhed”.

Den relevante periode for vurdering af, om en virksomhed/selskab var en ”reel erhvervsvirksomhed” burde således generelt være kortere end en 3-årig periode, og dette særligt henset til stramningen i grænsen for finansielle aktiver/indtægter, der væsentligt begrænser antallet af virksomheder, der kan succedere.

Hvis således en virksomhed/selskab kan dokumentere, at den opfylder skatteministerens syn på at være en ”reel erhvervsvirksomhed” i en rimelig periode forud for overdragelsestidspunktet, der kunne være fra primo indkomståret forud for overdragelsestidspunktet (generationsskiftetidspunktet), og frem til

overdragelsestidspunktet, burde dette være acceptabelt for at tillade generationsskifte med succession.

Det vil sige at i stedet for en kompliceret 3 års gennemsnitsberegning, så kunne beregningen ”blot” foretages for aktiver primo og ultimo i indkomståret forud for overdragelsestidspunktet, samt på overdragelsestidspunktet, og for indtægter kunne beregningsperioden være indkomståret forud for overdragelsestidspunktet, samt perioden fra udløbet af indkomståret forud for overdragelsestidspunktet og frem til selve overdragelsestidspunktet.

Dette også særligt henset til, at stramningen fra de 25% til de 75% jo er ganske voldsom, og vil indebære en meget stor indsnævring af det antal virksomheder/selskaber/generationsskifter, der fremover vil have mulighed for at gennemføre generationsskifte med succession. Og denne stramning taler jo netop for at lette den tidsmæssige periode, der er til vurdering for, om der efter skatteministerens opfattelse er tale om en ”reel erhvervsvirksomhed”.

Dermed ville skatteministeren jo også samtidigt både forenkle reglens anvendelse, og dermed lette de administrative byrder for virksomhederne/selskaberne, ligesom skatteministeren ville opnå, at bestemmelsens ordlyd ville komme i højere overensstemmelse med formålet med reglen, nemlig at ”reelle erhvervsvirksomheder” kan generationsskifte med succession. En virksomhed bliver jo hverken mere eller mindre ”reel” af at blive udsat for en kompliceret beregningsmåde over 3 år frem for ”blot” en beregningsmåde i en kortere periode før overdragelsestidspunktet, der endog så minimum vil udgøre 1 år og maksimalt vil udgøre 2 år.

Mit forslag til forbedring/ændring af L 30 ovenfor vil således indebære en væsentlig administrativ forenkling, og samtidigt i højere opfylde formålet med lovforslaget.

Samtidig er en 3-årig periode også lang tid, hvis en virksomhed akut har behov for gennemførelse af generationsskifte i tilfælde af sygdom m.v., hvor det måske ikke er muligt at få successionsmuligheden på plads i løbet af 3 år, da der simpelthen ikke er den fornødne tid til dette førend, at ejeren kan være borte. Meget taler derfor for at afkorte perioden til vurdering for at være en ”reel erhvervsvirksomhed”.

En erhvervsvirksomhed bliver jo heller ikke hverken mere eller mindre ”reel” som følge af en 3-års-gennemsnitsberegning fremfor et beregningsgrundlag, der starter primo i indkomståret forud for overdragelsestidspunktet/generationsskiftet og løber frem til overdragelsestidspunktet, da det afgørende jo må være for at opnå ret til succession, at virksomheden er ”reel” på selve overdragelsestidspunktet.

Skatteministeren kunne derfor – til gavn for de reelle erhvervsvirksomheder – netop lempe muligheden for at anvende successionsreglen ved at denne kunne anvendes hurtigere end efter de 3 år også efter den 31. december 2014 for de virksomheder der opfylder det strenge krav om maksimalt 25% finansielle aktiver/indtægter, og derved kunne skatteministeren både forenkle de administrative byrder for virksomheder, der ikke skulle igennem 3 års komplicerede beregninger, men ”blot” kunne nøjes med at konstatere, at de finansielle aktiver og indtægter er mindre end 25% i perioden fra primo indkomståret forud for overdragelsestidspunktet, og frem til overdragelsestidspunktet.

Skatteministeren ville dermed også i endnu højere grad tilskynde virksomheder og selskaber til at konvertere fra passiv kapitalanbringelse til reelle erhvervsmæssige investeringer ved en motivation om, at virksomheden hurtigere opfylder kravet for opnåelse af succession, og således også letter både den tidsmæssige og administrative proces for virksomhederne frem mod, at virksomhederne opfylder betingelserne for succession.

Det må jo også være i skatteministerens interesse at flest mulige virksomheder hurtigst muligt opfylder betingelserne for succession, da dette vil gavne investeringer, arbejdsplader og vækst, og det er der vel særdeles stort behov for at tilskynde til p.t. henset til den alvorlige finanskrisen, der indebærer tab af et stort antal arbejdspladser.

Jeg imødeser venligst skatteministerens kommentarer til forslaget ovenfor om at forkorte den tidsmæssige udstrækning af perioden for bedømmelse, og samtidigt i højere grad at opfylde lovforslag L 30's formål om at ”reelle erhvervsvirksomheder” skal have mulighed for at succedere, samt derved i højere grad tilskynde virksomhederne til hurtigere at gennemføre denne konvertering fra de passive

kapitalanbringelser til aktive erhvervsinvesteringer med den ”gulerod”, at virksomhederne hurtigere kan opnå mulighed for succession.

Derved vil skatteministeren endog samtidigt væsentligt lette de administrative byrder for virksomheder og selskaber, og successionsreglerne vil være langt mere smidige og anvendelige i praksis.

Det er særligt tiltrængt med en sådan lempelse, når skatteministeren tilsyneladende holder fast i stramningen af grænsen for de finansielle aktiver/indtægter.

Det bemærkes samtidigt, at ovennævnte forbedring/ændring af L 30 selvsagt kan kombineres med, at grænsen for finansielle aktiver/indtægter alene sættes til 50% i stedet for de foreslåede 25%, da ovennævnte kombineret med en 50%/50% grænse giver et langt mere afbalanceret lovforslag, der både begrænser muligheden for succession (ved at ændre grænsen fra 25% til 50%), men også udvider/lemper muligheden for succession (ved alene at vurdere sammensætningen af aktiver/indtægter for en kortere periode forud for overdragelsestidspunktet), samt mindsker den administrative byrde for virksomhederne.

Hvis skatteministeren ikke kan nå at indarbejde ovennævnte i L 30 inden vedtagelse af lovforslaget inden den 31. december 2011, skal jeg derfor også foreslå skatteministeren at arbejde videre med ovennævnte forslag til forbedring/ændring af L 30 i 2012 og derved lette muligheden for succession, samt lette de administrative byrder for virksomheder og selskaber, og i højere grad sikre, at formålet med bestemmelsen opfyldes i praksis.

Med venlig hilsen
Advokatfirmaet L Cort H

Lars Cort Maleeva Hansen
Advokat (L), cand.merc.aud.